

Szerk. Oct. 1^{én} 1852.

K513/764.

Eder Aranybácsi!

Írveimből sajnálom, hogy úgy kikerültem önt, mikor
éppen elötte volt elűtam. De, a mint ugyan
hiszem mondan sem stultságos nem én voltam
hibás. Legödre menvén, vadászatra, Kálmán
Csupan ak ut jobbsága miatt jött a városon ke-
resztül, s mint hogy már is sötét volt, megál-
lásra kéro skawarra, azt felelte, hogy sehol
sem akar megállani. Hallam hogy Kálmán
még Kettőn hata jön, s megnyugvák. Sajóde
Kálmán löhátón jött hata, s így, nem lévén pa-
riám kikerültem azt kinek úgy vágytam.
Na. de ha még egyszer együtt beszünk kipi-
tolom é vesztéséget.

További munkálagom jéléül küldök
két verset, és ha habeo elementum többeket
is.

Alig mentet Aranybácsi, Fekete úrral

a kis
m

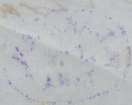

a kis szobába mentünk, s néztünk egymás-
ra ... hofai orral. Nem tudom miért, de en-
gem egy barátóli megrálat, kívánt őfjével a
kavat tanul a habakra emlékeztet, s ak elsa,
morit.

Fekete úrknak holnap kellett volna
indulni, de haladt a terminus, minthogy
Béla folyóist gyengélkedik, adonkos pedig
nagyon beteg lett. Alkalmasint inlak
lesk belöle ha még rem ak. Most nea,
tek doctorert.

En egészségés vagyok mint mindig, s ma,
radok mint mindig.

szerető tanítványa
Tizsa Jomik

39 Egy költő elutazására.

Elrepültél zengő vándor fecske,
Ember itt már hiában keresne,
Pusztá, rideg, kicsiny dalos fészket
Ná stemink már csak bánattal néhet.

Gyorsan villan bír fekete szárnyad
Sárvínek nyara ott repül utánad...
Itjön, itjön a virág ölé té,
Lesk-e tavask melyben virájjönnél?

40

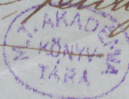
Fel a tetőre.

Fel a tetőre, mint a sasmerészken,
Ség s hó fedetre, Fehégy kebelén,
Alant, a rajt már csak unva nekem
Fent, s te leskedem újra fölfelem.

Alattam, felhőing nagy menydörögve
Felettem tisztán látom az eget,
Ledülök az időt gyökös kövekre
Kacagva fuggven a világ felett.

Alant a bün, s itt nyílik a menyfokág,
Fehérvérűve állok a tetőn.
S a földön, hol dúl vétek és gonorság
Végig tehintek mint egy temetőn.

Beskelek bátran magas fellegetekkel,
Az Urnak arcaát látom az egen.
Tűzes ábrándtal, forró képrekkel
Fel a tetőre, Fehégy kebelén.

Tekintetes Arany Sándor úrnak

m. irodalom tanárának,

p. Orosháza

N. Körös

